

LUẬN BÀN VỀ HIẾN CHƯƠNG CỦA GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM THỐNG NHẤT VÀ NHỮNG HỆ LUY

Dương Thanh Phong

Chiều hôm đó, ngày 13-1-08, tôi mở Email ra xem thì thấy thư kêu gọi đi biểu tình “bỏ túi” khẩn cấp của NS Đàm Bảo Kiếm: Địa điểm: chùa Bảo Quang, đường New Hope, thành phố Santa Ana, quận Cam, California, thời gian 2 giờ chiều, vì ở đây đang có cuộc họp của “**nhóm Già Lam Bát Hòa thượng**”.

Thực ra tôi cũng chưa nắm vững được vấn đề này ra sao, nên cũng muốn nhân dịp đến tận nơi quan sát, tìm hiểu

xem nhóm **Gia Lam đạo hạnh** như thế nào?

Đến nơi, đã hơn hai giờ mà chưa thấy ai cả, trời hơi nắng gắt, tôi đậu xe ở bãi đậu xe bên này đường New Hope, nhìn sang bên kia đường là cổng chùa Bảo Quang, thấy có một người đứng gác ở ngoài cổng chùa, nhưng cổng chùa đóng kín, chỉ mở khi có xe chạy vào, không khí có vẻ lặng lẽ, im lìm...tôi đi đi lại lại ở bãi đậu xe cũng đã thấy mỗi chân, nhìn đồng hồ thì đã hơn 2 giờ 30. Tôi đang định lên xe đi về thì một xe ào đến đậu gần ngay xe tôi, trông ra là chị em bà Bảo Kiếm và mấy người cùng đi biểu tình. Họ thì nhau căng biểu ngữ và dùng loa gọi vào chùa để **đả đảo cuộc họp Già Lam chống giáo chỉ số 9 của ĐLHT Thích Huyền Quang đang họp trong chùa**.

Tôi đang loay hoay đọc mấy biểu ngữ của những người biểu tình để ở dọc đường đó là những lời phát biểu trên đài phát thanh Little Saigon của bốn vị thượng tọa Già Lam mà những người biểu tình đã ghi lại để làm bằng chứng phản đối thì bỗng nghe thấy có tiếng giọng đàn bà, niệm Phật hiệu: “*Na mô A Di Đà Phật, bạch thầy, tối qua con có nghe tiếng thầy nói trên đài phát thanh Saigon là chỉ nên nghe thầy nói và tuân lệnh thầy chứ đừng nghe những lời súi dục của những kẻ tâm phào mà mang tội với Phật Tổ đây*”.

Có người trả lời: “*Phải, thầy có lời kêu gọi Phật tử như vậy*”

Tôi giật mình, quay lại và đứng thẳng người lên thì thấy đứng ngay cạnh mình có ba người mới đến, một người đàn ông trạc ngoài 60 mươi, khoác áo cà sa, đầu trơn, mặt mày có ý tự đắc, ý hãnh là người mới trả lời câu hỏi trên, một người đàn ông cũng lớn tuổi, thái độ rất cung kính người khoác áo thầy tu, ý hãnh là đệ tử hầu cận, người thứ ba là một người đàn bà trạc trung niên, có lẽ là người vừa mới đặt câu hỏi với ông tu sĩ, bây giờ đang lúng túng vì câu đáp quá thẳng thừng, đầy quyền lực và áp đảo. Tôi thấy vậy nên đỡ lời người đàn bà:

“*Na Mô A Di Đà Phật, Tôi có thể góp ý được không, thưa thầy?*”

Trả lời giọng nặng chình chịch, kẻ cả: “*được, anh nói đi*”

Đáp: “*Vâng, xin thưa, thầy lấy quyền lực nào hay dựa vào thế lực thế tục nào mà ra lệnh như vậy? Phật tử nói chung là người con Phật, người theo đạo của Đức Thế Tôn, Thích Ca Mâu Ni Phật. Tôi và những người đứng chung quanh đây đều là đệ tử của Phật nhưng chắc chắn không bao giờ là đệ tử của thầy, vì chưa bao giờ nghe danh hiệu và diện kiến để nghe lời thầy dạy bảo về Phật pháp, như vậy làm sao tôi biết được đạo*

hạnh của thầy như thế nào mà nghe lệnh thầy trên Radio được, thầy chỉ có thể tuyên bố hay kêu gọi những đề từ đã thụ nghiệp hay ân oán với thầy tên là A, B, C, v.v mà thôi. Tôi xin lỗi thầy, **thầy không có thể nói ngạo mạn như vậy** khiến tổn đến đức khiêm nhường của Phật Đạo và đắc tội với Đức Thế Tôn.”

Ông ta nghe tôi nói, đứng lặng đi một lúc bèn chỉ vào cây mà chúng tôi đang đứng dưới gốc nói tiếp: “Anh có biết cây này có bao nhiêu cành không?”

Đáp: “Có chứ, năm cành, ai mà không thấy, nhưng nói như thế là thầy chỉ nhìn **hình tướng** của cảnh vật mà không nhìn được **không tướng** của cảnh vật. Thầy chỉ thấy cây này có năm cành đang lớn mạnh, hoa lá xum xoe, nhưng thầy không biết rằng thân cây đang chết, năm cành cũng đang chết, những tế bào cũng đang chết, nghĩa là nó đang trải qua một chu kỳ: thành, trụ, hủy, diệt. Ý hẳn thầy muốn nói, Phật đạo có nhiều đường lối tu, có nhiều đoàn, nhiều hội, chứ không nhất thiết phải theo đường lối của GHPGVN Thống Nhất, đúng nhưng cũng không đúng vì những hội khác, đoàn khác toàn là những ma vương quý dữ, Hồ Tinh yêu quái đang lăm le ăn sống nuốt tươi những bậc chân tu, hộ pháp, thầy thừa biết chuyện này, nhưng thầy cố chấp không chịu minh bạch chân giả. Thầy thừa biết Đạo Phật chủ trương **CHÂN KHÔNG MÀ DIỆU HỮU**, sự vật vốn tánh **Không** nhờ duyên hợp mới thành **Có**, **Có** ở đây chỉ là **giả Có**, **tạm Có**. Thầy dùng một cây có năm cành để tượng trưng cho đạo Phật có nhiều hội Phật học khác nhau, nhưng thầy lại quên bài kệ của Lục Tổ Huệ Năng khi mới nhập môn Ngũ Tổ Hoàng Nhẫn:

Bồ đề vốn vô thọ:

Bồ đề vốn vô thọ

Minh cảnh diệt phi đài

Bản lai vô nhất vật

Hà sử nhạ trần ai?

Phật đạo không phải là một cây. Phật Đạo là **không tướng**, mà thầy đem so sánh với cây, **một hình tướng**. Cành của Bồ đề cũng vẫn là **không tướng** mà thầy coi nó là **một hình tướng**, là **Cộng Đồng Phật Giáo Việt Nam tại Hoa Kỳ** đang thành hình ngày hôm nay tại chùa Bảo Quang này. Nói một cách dễ hiểu theo thể tục thì thầy đem một danh từ cụ thể (concret noun) mà so sánh với một danh từ trừu tượng (abstract noun) có hợp lý không hay là ngụy biện, cố chấp, ngang ngược. Nếu cái mà các thầy gọi là **Cộng Đồng Phật Giáo Việt Nam Tại Hoa Kỳ**, nó là một Pháp Môn mà các thầy mới tìm thấy trong Phật Đạo như thiền tông, mật tông hay tịnh độ thì mọi người mới phục các thầy là những bậc chân tu đầy óc sáng tạo.”

Nghe xong câu nói đó, hai thầy trò vội vã bỏ đi vào chùa Bảo Quang, làm tôi chứng hững không hiểu ông ấy có ý khinh mình là kẻ phạm phu, giám mùa riu qua mắt thợ hay vì lý do gì khác mà vội vã bỏ đi không một lời từ biệt thông thường.

Người đàn bà lúc nãy cho biết, ông thầy tu vừa bỏ đi chính là **HT Thích chân Thành trụ trì chùa Liên Hoa, đường Bixby, thành phố Garden Grove đây**. Lúc này một phóng viên nhiếp ảnh đến phỏng vấn tôi. Ông ta xưng là Toàn, phóng viên đài truyền hình SBTN.

Hỏi: “Thưa bác, bác đến đây để tham gia cuộc biểu tình chống nhóm Già Lam đang họp trong chùa Bảo Quang hay chỉ là khách qua đường tò mò đứng lại xem biểu tình.

Đáp: “*Thực ra mà nói, tôi chẳng phải là người trong nhóm biểu tình cũng chẳng phải khách đi đường tò mò, mà chính là kẻ muốn tìm hiểu xem mục đích của mấy vị sư Già Lam họp để làm gì và nhóm NS Đàm bảo Kiểm biểu tình chống họ vì cho họ là những kẻ theo phật giáo quốc doanh mà phản bội GHPGVNTN.*”

Hỏi: “*Vậy xin bác cho biết quan niệm của bác như thế nào về vấn đề này?*”

Đáp: “*Thưa ông, mấy hôm nay trên diễn đàn internet đang sôi sục về vấn đề này, tôi đang tìm hiểu, tôi chưa có định kiến rõ rệt, nhưng tôi có thể cả quyết với ông và với cả khan, thỉnh giả của quý đài là: **không có thể lực độc tài nào, quân phiệt hay cộng sản trên khắp cõi ta bà này lại có thể đánh tan được Phật Giáo, kẻ cả Trung Cộng bá quyền lẫn bọn cộng sản Việt Nam lưu manh, gian xảo, tàn bạo, lươn lẹo nhất loài người.***”

Hỏi: “*Xin cho biết rõ lý do ?*”

Đáp: “*Dễ hiểu lắm, vì **Phật Pháp vốn là KHÔNG**, dù là thầy Huyền Quang, Thầy Quảng Độ có bị chúng sát hại đi nữa, thì tất nhiên sẽ lại có người khác kế thừa, chẳng có gì đáng lo, còn chữ KHÔNG xin khát ông bạn đến dịp khác, nếu có duyên sẽ gặp lại vì phải giải thích mất nhiều thì giờ lắm. Xin cảm ơn ông và chào tạm biệt.*”

Lúc này vào khoảng 5 giờ chiều, đám biểu tình đã tăng lên đến năm, sáu chục người vì đám biểu tình chống tuần báo Weekly ở đường Main dồn sang, những tiếng hô Đả đảo Sư giả hòa với tiếng loa vang lên làm cho bầu không khí ồn ào, đầy khí thế đấu tranh. Phía trong chùa có một vài phật tử sủa sói, cãi vã, lời qua tiếng lại, với những người biểu tình đứng phía ngoài, nhưng cổng chùa vẫn đóng im ỉm.

Mãi đến khoảng 6 giờ thì có một vài người trong chùa đi ra, trong đó có Nha Sĩ Phạm đình Tuấn đến nói với tôi: “*Bây giờ vào chùa tự do rồi vì các thầy cũng đồng ý chống cộng và tuân thủ theo lệnh đức tăng thống Thích Huyền Quang và Hoà thượng Thích Quảng Độ, ông đi vào chùa với tôi đi.*” Và ông ấy kéo tôi vào chùa.

Trong chùa bây giờ, cuộc họp đã đến hồi kết thúc, MC cuộc họp đọc lại biên bản tổng kết cuộc họp vào đoạn cuối, tôi chú ý lắng nghe: “*mọi người đều tuân phục đức tăng thống Thích huyền Quang và Đại lão Hòa Thượng Thích Quảng Độ nhưng không tuân hành giáo chỉ số 9 của đức tăng thống*” Tôi lấy làm lạ định dơ tay phát biểu nhưng chủ tọa đoàn đã tuyên bố bế mạc, và cung thỉnh quý vị tu sĩ vào phòng ăn. Tôi ngao ngán đứng dậy, một người ngồi bên tôi nói nhỏ: “*Dù chưa giải tán thì họ cũng không cho phật tử phát biểu đâu, họ chỉ trả lời cho đại diện báo chí mà thôi*”. Tôi cười: “***Quả thật có nhiều điều bí ẩn như dư luận đang bàn tán mấy hôm nay trên internet.***”

Tôi ra khỏi phòng họp, bên ngoài vỉa hè và sân chùa, mọi người tăng cũng như tục còn đứng tùm tùm năm tụm ba bàn luận hình như họ còn nhiều vướng mắc chưa được giải tỏa, tôi cũng vội hỏi vài vị tu sĩ đứng gần đó: “*Thưa thầy, tôi lấy làm lạ, tại sao các thầy lại tuân phục đức tăng thống và Đại lão Hòa Thượng Thích Quảng Độ mà lại chống giáo chỉ số 9 xin thầy chỉ giáo cho?*”

Đáp: “*Tôi được mời về họp, nhưng thực ra mà nói tôi cũng chẳng rõ ý các vị trong ban tổ chức ra sao, tôi cũng ngỡ ngàng như quý vị vậy (tôi rất ít tiếp xúc với các vị tu sĩ nên hầu như không biết pháp danh của các vị như hôm nay)*” Rồi có người mời vị ấy đi ăn. Tôi đành quay ra định đi về, nhưng đi qua một nhóm khác có vài ba người trông đã lớn tuổi trong đó có một ni cô còn quá trẻ khoảng trên hai mươi tuổi đang nói: “*Cô cũng không biết, chỉ biết về họp, nếu các anh muốn biết rõ nên hỏi các vị trong ban tổ chức*”

Tôi nghĩ đến thái độ **mạn tăng** của **HT Thích Chân Thành** vừa qua nên dừng lại mà hỏi ni cô: “*Cô nghĩ thế nào khi tự xưng mình là cô trước mặt các vị lớn tuổi đáng tuổi cha chú mình vậy? Đạo hạnh của cô chắc cao siêu lắm nhỉ? Cô có thể cho kẻ hèn này thỉnh giáo vài điều về Phật pháp chăng?*”

Trả lời: “*Người ta gọi tôi là ni cô, thì tôi xưng mình là cô vậy cũng không được à? Nói xong vội vã bỏ đi. Tôi cũng quay đi miệng lẩm bầm: “Thì ra là thế, người ta học đạo và tu đạo cũng chỉ có thế!*”

Cuộc nói chuyện với HT Thích Nguyên Trí:

Tôi chủ nhật ngày 16-1-08, là tối mà Cộng Đồng Nam Cali, chủ tịch cộng đồng là ông Nguyễn Tấn Lạc, tổ chức đêm thấp nến để tưởng nhớ đến những chiến sĩ hải quân của quân lực Việt Nam Cộng Hòa đã hy sinh rất anh dũng trong cuộc thủy chiến khốc liệt với hải quân Trung Cộng năm 1974. Tôi đi qua hàng ghế đầu dành cho quan khách, lúc qua mặt một vị tu sĩ, thú thực tôi cũng không biết ông ấy là ai, ông ấy ra hiệu cho tôi dừng lại ông ấy nói: “**Thế nào, các thầy cũng chống cộng đấy chứ?**” Mãi sau hỏi ra, tôi mới biết ông ta là *Thích Nguyên Trí*, ngồi bên trái là HT Thích Chân Thành mà tôi đã hân hạnh được tiếp chuyện ở ngoài chùa Bảo Quang vào tối ngày 13-1-08 vừa qua, rồi tiếp đến HT Thích Hạnh Đạo, TT Thích Quảng Thanh . Tôi buồn cười, đứng đĩnh nói:

“**Chưa chắc, khẩu Phật mà tâm xà thì ai biết được?**” Ông ấy có vẻ hơi bực mình: “**Ông đạo công giáo à?** Tôi hơi ngạc nhiên : “*Tại sao ông lại hỏi như vậy, tôi Phật Giáo chứ?*” Ông ấy đáp không ngần ngại: “**Vì ông gọi các thầy là ông và xưng tôi, nếu ông là Phật tử thì ai là thầy ông?**” Tôi cười to: “**Ông cần biết lắm? Không nói có được không, thưa ông... .. nếu ông cần thì tôi cũng xin vì ông mà thổ lộ chân tình, người này có thể ông cũng biết, có thể không, nhưng cũng tùy vào đạo hạnh của ông. Vâng, xin ông nghe rõ nhé, vì ở đây có nhiều tiếng ồn quá, có phải thế không ông? Thầy tôi... là..... Thích Ca Mâu Ni Phật, thưa ông, ông có quen biết ông ta không, vai vế như thế nào?** Ông ấy ngồi im nhìn tôi như một quái vật, cả ba người kia cũng đều nhìn tôi với ánh mắt đỏ. Tôi thủng thẳng nói tiếp..: “**Na Mô Bồ Sư Thích Ca Mâu Ni Phật.. Xin Đức Thế Tôn từ bi hỷ xả, vạn bất đắc dĩ, vì mạn tăng lộng hành nên con ....**” Và tôi cất cao giọng: “Ông nghĩ rằng hễ mặc áo cà sa vào thì ai cũng phải gọi **ông là thầy và xưng con**, kể cả những người 80 hay 90 tuổi phải không? Sao ông ngạo mạn đến như thế, tôi chưa từng quen biết ông, mà cả đến tên tuổi ông tôi chưa nghe qua. Thời buổi này có rất nhiều sách kinh với những tu sĩ nổi tiếng giảng giải, ở nhà đọc sách cũng có thể tu thành Phật được. Ông vẫn chưa hiểu và thực hành lời Phật dạy cho những người **lúc ban đầu nhập môn Phật Pháp: VẤN, TU, TU:**

“*Nghe tu sĩ giảng kinh, rồi suy nghĩ xem mình có hiểu hay thích hợp với lời tu như thế không? khi không còn điều gì khả nghi nữa mới đem hết cả cuộc đời mà niệm mật tu hành. Kể cả lời Phật dạy cũng vậy, huống hồ là những lời của phàm tăng. Nếu ông muốn tôi gọi là thầy thì cũng chẳng khó, ông chỉ cần chứng tỏ cho tôi biết đạo hạnh của ông như thế nào? Đã vào được cửa KHÔNG chưa? Ông vẫn còn ham danh, bắt buộc người khác gọi mình bằng thầy. Cái Ngã của ông quá lớn, Cái chùa của ông đã to như vậy, mà ông vẫn còn tìm mọi cách để cho nó lớn hơn. Ông nhìn sự vật **là thật có. là hữu thường** thì làm sao tôi gọi ông là thầy được?. Ngay tại đây, trước mặt khoảng hơn 200 người, nêu ông giảng cho tôi hiểu được tám câu thơ mà tôi viết để kết luận “**Chuyện Tình Phạm Lãi Tây Thi**, còn gọi là **Giai Nhân đoạn trường Khúc**” của tôi dài 3478 câu*

lục bát và thực hành được, *thì tôi lập tức quì xuống đây vái ông ba lạy và xin kêu bằng sư phụ, đi đâu sẽ theo hầu cận dù tôi lớn tuổi hơn ông nhiều*”.

Tám câu thơ như sau:

Mới hay muôn sự tại ta

Gây nên bao cảnh xót xa lạ đời

Vua quan, quyền tước, vẽ vờ

Công danh, sự nghiệp, khéo chơi buộc vòng

Tự nhiên, vốn đã như KHÔNG

CÓ thời phải biết bắt đồng ra sao?

Tĩnh tâm biến hóa thế nào?

Sao cho thanh thoát ra vào như KHÔNG.

Trích “Chuyện Tình Phạm Lãi Tây Thi” của Dương thanh Phong”

GIÁO CHỈ SỐ 9 LÀ GÌ MÀ GÂY RA SÓNG TO GIÓ LỚN NHƯ VẬY?

Theo thiên ý của kẻ mặt học Phật pháp, kẻ viết bài này thì Giáo chỉ số 9 và thông bạch hướng dẫn của Đức Tăng Thống Thích Huyền Quang và Hòa Thượng Viện trưởng Viện Hoá Đạo của GHPGVNTN **chẳng có gì ghê gớm, khủng khiếp** đến nỗi rúng động đến cả sự thanh tu của các vị tu sĩ, cư sĩ, Phật tử ở hải ngoại cũng như quốc nội và phát sinh những nhóm tự xưng là **Tu sĩ Già Lam và Cộng Đồng Phật Giáo Việt Nam tại Hoa Kỳ**, **nguyên nhân chính là**: cộng sản việt gian từ năm 1945 đến nay vẫn dùng chiêu bài “**chia để trị**” các đảng phái quốc gia, các hội đoàn chống cộng, các tôn giáo trong nước, “**dùng mâu thuẫn**” để lũng đoạn tư tưởng, “**dùng chiến thuật thực hư**” để điên đảo nhân tâm, làm loạn tánh thể nhân. **Sống trong chế độ độc tài đảng trị**: hà khắc, tàn bạo, ích kỷ, vô nhân, con người trở nên hèn nhát, sợ sệt, co dùm lại trước cả bụi cây, ngọn cỏ, có hơi “**hướng ma quái Bác Đảng**” **chập chòn đầu đây**, gông cùm xiềng xích sắp đến thăm và quỳ đờ sắp đến đòi mạng. Nhất là những tôn giáo bị vùi dập và huỷ diệt rất là thảm bại, như thầy Thích Quảng Độ đã kể chuyện chính mắt thầy đã phải chứng kiến Việt Minh Cộng Sản đã vu khống cho sư phụ và sư tổ của thầy là **việt gian** mà dùng súng lục sát hại hai vị ngay trước công chùa, khi thầy còn là chú tiểu mới 10 tuổi.

Những chùa chiền thường là công an mặc áo thầy tu trụ trì làm loạn thế sự, làm ô uế cửa từ bi, thuần hóa mọi phật sự theo ý đảng, dân chúng chỉ còn biết ngậm ngùi, thương tiếc, chua xót.

Sau ngày 30 tháng 4 năm 1975, chúng cưỡng chiếm được đất miền Nam Việt Nam, **nhưng không chiếm được văn hoá tư tưởng, lập trường độc lập dân chủ tự do và nhất là vấn đề tôn giáo**, chúng không thể lập liếm như ở miền bắc trước đây được, nên chúng đã dùng trăm mưu ngàn kế để khống chế mọi tôn giáo, ngấm ngấm tiêu diệt, nhưng bề ngoài phủ một lớp tư do tôn giáo giả tạo lừa bịp dư luận quốc tế và dân chúng quốc nội. **Dùng lá bài mâu thuẫn nội tại một cách triệt để**: đề ra **giáo hội quốc doanh, cho công an đội lột thầy tu** khiến dân chúng càng hoang mang nhưng thực ra thì ai cũng nhìn thấy cả mà chúng vẫn mặt trơn chán bóng, mồm loa mép giải, cả vú lấp miệng em, ở trên diễn đàn quốc tế cũng như quốc nội, từ thủ tướng chính phủ, chủ tịch nước cũng như những anh cán bộ hạng bét đều đồng ca một giọng điệu ngu xuẩn, bịp bợm.

Nói riêng về Giáo Hội PGVNTN, nguyên là truyền thừa của giáo hội Phật Giáo miền Nam dưới chế Việt Nam Cộng Hòa Miền Nam trước năm 1975 được hưởng đầy đủ

một thể chế chính trị dân chủ, tự do tôn giáo, các tu sĩ và cư sĩ đều có đầy đủ sách vở, kinh kệ để nghiên cứu, giảng dạy, tu tập, học hỏi Phật Pháp khắp năm châu bốn biển, được công nhận là một thành viên của Phật giáo thế giới.

Sau năm 1975, cộng sản việt gian cưỡng chiếm được miền Nam, quyết bắt GHPGVNTN phải thuần phục Đảng và nhà nước mà rời xa Phật pháp và dân tộc nhưng không thành nên chúng chiếm hết các tài sản của giáo hội, đem bán cho tư bản ngoại quốc làm giàu, điển hình như trường hợp *chúng chiếm khu đất Việt Nam Quốc Tự đường Trần quốc Toàn rộng mấy chục hecta đem bán cho tư bản Mã Lai để bọn này phá đi xây những building ăn chơi cờ bạc, đĩ điếm. Đây là một di tích lịch sử của Phật giáo mà dân miền Nam đã đổ biết bao nhiêu mồ hôi và tâm trí mới xây dựng nên, nay chúng đem tiêu hủy, không một chút thương tiếc, mục đích ngoài lòng tham vô đáy của lũ cầm quyền nhưng cũng còn một nguyên nhân sâu xa nữa là tiêu diệt hết những chủng tử Phật chính thống mà thay vào đó bằng những mầm mống Mác-Lê-Hồ chí Minh vô nhân và vô luân.*

Mặt khác, chúng dùng đủ mọi hình thức: khủng bố tinh thần tu sĩ và phật tử, vuốt ve chiêu dụ, lợi danh, thế quyền, mâu thuẫn, thực hư, khoác lác, lừa dối, phỉnh gạt, côn đồ, xã hội đen, ***để cố tiêu diệt cho bằng được GHPGVNTN***, bắt những tu sĩ lãnh đạo tinh thần của giáo hội đi tù, điển hình như là Đức Tăng Thống Thích Huyền Quang, Viện Trưởng Viện Hoá Đạo HT Thích Quảng Độ bị tù đầy cầm cố không có toà án xét xử đã hai mươi sáu năm, đến nay vẫn còn bị cầm cố tại tu viện Nguyên Thiều, và Thanh Minh Thiền Viện mà cổng chùa và thiền viện đều có công an đóng chốt canh phòng nghiêm ngặt, không cho ai tiếp xúc với các ngài dù là hàng giáo phẩm của giáo hội, hay là phật tử, kể cả những khách ngoại quốc như đại sứ, dân biểu, chính khách, nhà báo nước ngoài đều phải có phép đặc biệt của đảng và nhà nước cộng sản mới được viếng thăm.

Năm 2007 vừa qua, phong trào dân oan nổi lên như cồn: Saigon, Hanoi, và ở khắp các tỉnh ở miền bắc cũng như ở miền nam, đâu đâu cũng có dân oan kêu khóc, la ó, đói khổ, nhà cửa đất đai của họ đã bị những tên ác ôn côn đồ, cán bộ địa phương cướp bóc trắng trợn nên họ phải đi kêu cứu khắp các văn phòng nhà nước kể cả văn phòng thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng, văn phòng chủ tịch quốc hội, văn phòng chủ tịch nhà nước Nguyễn Minh Triết, có nơi lên đến con số hàng ngàn người nhưng không nơi nào giải quyết cho cả mà còn cho công an, và bọn đầu gấu hành hạ, đánh đập tàn nhẫn:.

*Dân oan, oan khóc trời già
Kẻ kêu mất đất, người la ruộng đồng
Mất nhà cửa, trắng tay không
Lại còn thêm một, chiếc gông tù đầy
Lại còn chặn, đánh đó đây
Bắc nam sâu xé, từng bầy sói lang
Dân oan oan những, bàng hoàng
Đi đâu cũng gặp, công an ngồi chờ*

Trích “Hồ Ly Dồn Ép Dân Oan Cùng Đường” của Dương thanh Phong

Vì thương xót những người dân cô thế, đói khổ do chính ngay những người tự nhận là đại diện cho họ gây ra, nên ***HT Thích Quảng Độ, lần đầu***, vì tình thế quá cấp bách ngài phải

dốc hết quỹ của Giáo Hội PGVNTN giao cho **TT Thích không Tánh** đến tận vườn hoa Mai Xuân Thưởng, Hanoi, phân phát tiền cứu đói cho dân oan với ý thức của ít lòng nhiều và ý niệm cùng cảnh ngộ dân oan. **Vì chính ngài và giáo hội cũng là dân oan, cũng bị mất nhà mất đất mà bản thân ngài còn bị giam cầm từ ngày miền nam bị cưỡng chiếm.** (30 tháng tư năm 1975) đồng thời ngài cũng lên tiếng kêu gọi xin quốc tế cứu giúp, đặc biệt là đồng bào Việt nam sinh sống ở hải ngoại. Lời kêu gọi của ngài được đáp ứng nồng nhiệt, chỉ trong vòng vài tuần lễ, bằng đủ mọi cách bí mật cũng như công khai qua thân nhân trong nước chuyển đến tận tay giáo hội mà đồng bào hải ngoại đã gửi tiền về trong nước để cứu giúp dân oan lên đến hai ba trăm ngàn USD. Lần này, dù tuổi già sức yếu và đang bị cầm tù, công an bao vây tứ phía, nhưng ngài cũng cố gắng đến được vườn hoa Mai xuân Thưởng để ủy lạo đồng bào với những lời lẽ chân tình cùng với tiền bạc của đồng bào hải ngoại cứu giúp. Đồng bào dân oan, nhiều người không cảm được nước mắt trong khi cầm tiền và nghe lời ngài thăm hỏi, vì ngài **đã bỏ thi theo tinh thần Ba La Mật**, mà không để ý đến những nguy cơ trùng trùng đang vây quanh ngài, những họa tai đang chụp lên cổ, lên đầu ngài bất cứ lúc nào, do bọn cầm quyền tàn bạo đang rắp tâm tạo nên. **Ngài biết mà không sợ, sợ mà không tránh.** Như vậy có phải là tinh thần vô úy hay đã thể hiện được **đại hùng đại lực, đại từ đại bi của Phật môn không ?**

Sau vụ này, uy tín PGVNTN lên cao trong nước cũng như quốc tế, nhưng đảng cộng sản cảm thấy mất mặt, bẽ bàng nên quyết tâm hạ độc thủ đối với hai ngài lãnh đạo tối cao của Giáo Hội PGVNTN. Chúng ra lệnh cho các đài truyền hình, truyền thông và tất cả các báo chí trong nước lên án HT Thích Quảng Độ và những tu sĩ thân cận đang dùng **điển biến hoà bình**, hợp tác với thế lực thù nghịch ở hải ngoại, cụ thể là nhận tiền của bọn Việt Kiều phản động ở Hoa Kỳ, súi đục dân oan, tạo một khí thế đấu tranh nhằm lật đổ chính quyền cộng hoà xã hội chủ nghĩa, tạo mọi giấy tờ và bằng chứng nguy hại vu vơ để đưa ngài **Quảng Độ** ra toà và ra địa phương đấu tố như hồi đấu tố ruộng đất năm 1950 ở miền Bắc và nửa miền trung Việt Nam.

Với những đòn sát thủ thâm hiểm và độc ác dồn dập của bạo quyền Hanoi đối với một tu sĩ già nua gần tám mươi tuổi đời với hai bàn tay không, mà còn bị cầm tù, bị bao vây, cô lập như vậy **nhưng HT Thích Quảng Độ đã ung dung trả đòn một cách nhẹ nhàng không kém ác liệt.** Một giáo chỉ số 9 ra đời và thông bạch hướng dẫn do **Đệ Tử Tăng Thống Thích huyện Quang** ấn ký, **mục đích là uỷ quyền cho viện Hoá Đạo Hai II ở hải Ngoại toàn quyền nhân danh Giáo Hội PGVNTN mà giao thiệp với các chính phủ các nước trên thế giới cũng như Liên Hiệp Quốc và những tôn giáo bạn, đồng thời cũng cố hay sắp xếp lại nhân sự trong Viện Hoá đạo 2 cho hợp với tình hình mới của giáo hội.**

Nhưng có một số tu sĩ trong Viện Hoá Đạo II PGVNTN vì bị loại bỏ hay thanh trừng nên đã tạo nhiều sóng gió phản đối giáo chỉ số 9 gây hoang mang cho đồng bào Phật tử hải ngoại nhất là ở Hoa Kỳ:

1-Người phát pháo đầu tiên tạo nên sóng gió đó là HT Thích thắng Hoan, nguyên là hàng giáo phẩm có chân trong Viện Hoá Đạo II mất chức, bị thanh trừng, nên vì tự ái, danh vọng, quyền lợi nói tóm lại còn đầy tham, sân, si, ngã, mạn nên đưa ra một bản nghiên cứu đầy nguyên tắc phức tạp trong Hiến Chương GHPGVNTN và đưa ra một kết luận chắc nịch **là giáo chỉ số 9 vi Hiến Chương Giáo Hội Phật Giáo VNTN.**

Vậy xin quý vị trí giả, quý vị thiện trí thức, tu sĩ Phật giáo, những người con Phật, chúng ta cùng nhau luận bàn về vấn đề này:

a- **Nhìn về mặt thể tục:**

- **Việc xảy ra bình thường trong xã hội:** Thí dụ :Có một tộc trưởng của một giòng họ trong làng, bị bọn cường hào ác bá đem bọn đầu gấu đến hành hung, phá phách, đánh người, đốt nhà, tộc trưởng chạy được vào nhà dùng phone kêu gọi bà con đến cứu giúp. Có một người thân thuộc với tộc trưởng kêu gọi bà con hãy triệu tập một cuộc họp khẩn cấp để xét và luận xem lời kêu cứu ấy **có hợp với nội quy** của giòng họ không? Qua một thời gian mổ xẻ từng điều khoản trong nội quy, sau cùng đưa ra một quyết định **là lời kêu gọi ấy không hợp nội quy của họ và không được ai tiếp cứu cả.**

Kết quả: Nhà cháy, ông tộc trưởng và con cái trong nhà bị giết hết, và ngay sau đó bọn ác bá còn đồ được chính quyền hỗ trợ kéo đến từng nhà trong giòng Họ của tộc trưởng nói trên tiêu diệt không còn một mống, nhà cửa ruộng vườn, tài sản chìm nổi đều bị chúng cướp đoạt trắng trợn, như vậy ai là người chịu trách nhiệm về những cái chết đó. Ông Thích thắng Hoan nghĩ sao? Lương tâm và đạo đức tu hành của ông ở đâu? Tính mệnh của ông có còn không nếu ông là người trong Họ đã kêu gọi triệu tập cuộc họp để cứu xét nội quy của Họ đó.

-**Nhìn về mặt chính trị:** Có một hội từ thiện, thiên về cứu giúp chúng sinh cùng khổ, có tiếng vang khắp cả thế giới, có những chi hội khắp nơi ở nước ngoài, thường làm nhiều việc bố **thí ba la mật**, như đem tiền của đi cứu dân thiên tai bão lụt, cứu đói dân oan vì chính quyền cướp đất, cướp nhà của dân đến nỗi dân không có nhà ở, không việc làm, lang thang khắp đó đây, khiếu kiện với những cơ quan cao cấp có thẩm quyền nhưng đều bị chính quyền không thêm giải quyết mà còn cho công an, đầu gấu đánh đập rất tàn nhẫn; cho nên họ bị đói rách và khôn khổ trăm đường. **Vì những lý do đó nên chính quyền độc đảng độc tài muốn tận sức diệt hội từ thiện này, vu cho họ là mưu đồ lật đổ chính quyền và chuẩn bị dư luận quốc nội cũng như quốc tế để đưa những người lãnh đạo tối cao của họ ra toà với bản án tử hình vì tội phản quốc** dù rằng những người này đã và đang bị cầm tù và cầm cố tại gia (26 năm cho đến nay) không cần đến toà án xét xử, đồng thời tiêu diệt hết các chi hội khắp nơi trong nước

Những người lãnh đạo tối cao này đành phản ứng bằng cách gửi **bức thư khẩn cấp** cho những chi nhánh của họ ở ngoại quốc với mục đích là **ủy quyền cho những chi nhánh đó có toàn quyền đại diện cho cơ quan trung ương của hội, để liên hệ ngoại giao với Liên Hiệp Quốc và những chính quyền các quốc gia và các hội đoàn quốc tế, nếu trường hợp họ bị chính quyền thủ tiêu hoặc bị kêu án tử hình.** Mặt khác họ cũng ra **quyết định thanh lọc hàng ngũ lãnh đạo của hội ở ngoại quốc** vì có những kẻ bất xứng với chức vụ và lập trường chao đảo. Vì vậy nên va chạm vào quyền lợi của một số người có chức trong Hội, bọn này nêu ra nhiều lý do để phản ứng, và đi đến kết luận là **lá thư kêu cứu kia** vi phạm trầm trọng Hiến Chương của hội và không có giá trị.

Thực ra bức thư này chỉ là **tiếng kêu cứu tuyệt vọng** đối với hội viên và đồng thời cũng là lời cảnh tỉnh những hội viên quốc ngoại nên có ý chí cương quyết chống bạo quyền không được phép ngoi ngời, **nói tóm lại có thể gọi bức thư này là bức chúc thư của người biết mình sắp chết, dặn dò những người liên hệ còn sống những việc phải làm và nên làm để bảo tồn được Hội mình và tiếp tục được việc cứu nhân độ thế.**

Ở đây người ta cố ý đem chúc thư tuyệt mạng mà đánh ngang hàng với hiến chương rồi ngụy biện để kết luận vô hiệu hoá bức thư. Họ thừa hiểu hiến chương của một hội

đoàn chỉ dùng trong lúc bình thường không thể dùng trong lúc biến, lúc sinh tử tồn vong của hội, ***lúc có huyết thư xuất hiện***, cũng như hiến pháp một nước, tuy có những tu chính án nhưng khi chính quyền và quốc hội tuyên bố tình trạng chiến tranh thì tạm thời đình chỉ thi hành hiến pháp.

Giáo chỉ số 9 và những thông bạch hướng dẫn có phải là bức huyết thư tuyệt mệnh trôi trắng mọi việc sinh tử tồn vong của giáo hội PGVNTH hay không?

Với những lý do nêu trên, chúng tôi cương quyết cho đó là ***một bức huyết thư không những tuyệt mệnh mà còn là một lệnh đòi với Phật tử và tu sĩ trong giáo hội PGVNTH***. Ông Thích thắng Hoan đem mô xẻ trên khắp diễn đàn internet cũng như truyền thông báo chí quốc tế mong tạo một uy thế để thành lập một giáo hội khác lấy tên là **Cộng Đồng Phật Giáo Việt Nam tại Hoa Kỳ**

Ông Thích thắng Hoan đem giáo chỉ số 9 và thông bạch hướng dẫn ***mà phân tách chủ quan và vội vã kết luận là vi Hiến Chương GHPGVNTN***, như tôi đã phân tách ở trên, Hiến Chương của bất cứ hội đoàn nào cũng vậy, chỉ có thể áp dụng trong thời bình, nhưng không có giá trị trong thời chiến đấu một sống một còn với địch quân như trường hợp hai vị lãnh đạo tối cao của Giáo Hội PGVNTN trong lúc này, ***không công nhận giáo chỉ số 9 là quay lưng lại với giáo hội, với dân tộc, là phản lại chiến hữu (đạo hữu) đang chiến đấu sống còn với địch quân ở ngoài tiền tuyến (trong nước) là đầu hàng địch quân trong lúc chiến đấu, là tự nguyện rơi vào bẫy chia để trị của cộng sản ác ôn, sảo quỷ***.

Các ông ngụy biện là vẫn tuân phục hai vị lãnh đạo tối cao, nhưng không thi hành giáo chỉ số 9, thật là mâu thuẫn, lý luận loanh quanh không thể lừa bịp được ai. Ông là sĩ quan cao cấp tuyên bố là tuân phục tổng tư lệnh quân đội nhưng lệnh hành quân của ông ta thì lại không thi hành mà còn triệu tập cuộc họp các sĩ quan lại để bàn cãi xem lệnh đó có vi phạm quân luật không? và tuyên bố: ***“lệnh đó vi quân luật”*** rồi không thi hành. ***Đồng thời ông ta còn tự chúng để lập một đạo quân khác! như vậy thì chỉ có toà án binh mới cho ông biết rõ trắng đen mà thôi chứ giáo hội thì chịu thua ông đấy nhưng còn công luận, còn Phật tử. những người đã nuôi dưỡng, cung kính cúng dường ông để ông rảnh thì giờ tu đạo, chứ không phải cho ông phản lại Đạo, phản lại thầy Tổ, tranh dành đỉnh chung hảo huyền, bỉ ổi!***

Ông mưu mô đưa Bùi Ngọc Đường và Trần quang Thuận, người hay thì thật về Việt Nam giao thiệp với bọn cộng sản vào thay thế địa vị ông Võ văn Ái, là người hộ pháp rất đắc lực, liên lạc thông tin giữa hai vị lãnh đạo tối cao của giáo hội với thế giới bên ngoài ***nếu diệt được ông Võ văn Ái thì kể như cô lập được hai vị nói trên***, mặc sức cho cộng sản việt gian mổ sẻ thủ tiêu tùy chúng. Trò hề này có lẽ đưa trẻ lên ba cũng nhìn thấy rõ chỉ có ông là không biết hay biết cũng như không biết vậy

Đứng về phương diện Phật Pháp mà bàn luận:

Phật đạo là một đạo xuất thế, không phải là một đạo nhập thế như các đạo giáo khác, cho nên chủ chương ***“Chân không mà diệu hữu”*** bản chất của sự vật vốn là ***không***(chứ không phải là ***không*** ngờ nhưng do cơ duyên hợp lại thành ***có***, ***có ở đây là tạm có, huyền có, rồi nó lại trở về Không nếu nó gặp duyên tan***, vì vậy hợp tan, tan hợp liên tục không ngừng, nó tạo thành thế luân hồi bất biến do đó mới nói: sinh, lão, bệnh, tử đối với chúng sinh và thành, trụ, diệt đối với vật chất như núi, sông, biển cả v.v và vạn vật vô thường.

Người tu sĩ (cả tu sĩ lẫn Phật tử) Phật giáo là người tuân thủ nghiêm mật những lời dạy của đức Thích Ca Mâu Ni Phật mà **cứu cánh là cắt đứt đường sinh tử, luân hồi** và không bao giờ trở lại thế giới ta bà này nữa:

Thích Ca kiếp số nan đào

Tự tu, tự diệt lối vào tử sinh

Trích bài “Vô Thường” của Dương thanh Phong

Đức Thích Ca khi kiếp số đã tận thì cũng phải tuân theo luật luân hồi nhân quả, dù ngài đã thành Phật cũng không thoát được cảnh tử biệt sinh ly, vì ngài vẫn còn mang thân tứ đại, xác phàm, chỉ còn cách duy nhất là muốn không trở lại cõi ta bà này nữa thì phải chính mình tu (chứ không phải nhờ người khác tu giúp) theo lời chỉ dạy của ngài thì may ra mới diệt được lối vào tử sinh.

Hay là:

Phàm phu vốn sẵn sân, si

Nhờ nhờ biển lửa làm chi hồi người

Ta bà tận sức vẽ vờ

Điều ngoa, lừa lọc cho đời loạn ly

Mau mau tỉnh thức tức thì

Mà đem trần cấu, chuyển về vô dư

Tánh không, tự giác, tự tu

Sát na vô niệm, như như hiện tiền

Trích bài: “Hư Không” của Dương thanh Phong

Đạo Phật vốn coi thường “cái tôi” cái bản ngã của mình, càng nhiều càng tốt mà đi từ **hữu ngã đến rốt ráo là vô ngã**, là cứu cánh của vấn đề; mình không có, thì người cũng không có, thì chúng sinh cũng không có, thì thọ giả cũng không (vô ngã, vô nhân, vô chúng sinh, vô thọ giả) và sẽ đi đến **“ngũ uẩn cũng không thì hết khổ ách”**

Quán Tự Tại Bồ Tát hành thâm bát nhã ba la mật đa thời, chiếu kiến ngũ uẩn giai không, độ nhất thiết khổ ách (Trích Bát Nhã Chân Kinh)

Nhưng khi tu hành **phá chấp ngã** đó, thì lại phải lấy cái **tôi làm căn bản thực hành** cho nên Phật đã dạy trong kinh Pháp Cú:

“Thắng người thì dễ nhưng thắng mình mới thật khó.”

Cho nên mới có bốn câu thơ như sau:

Mới hay muôn sự tại ta

Gây nên bao cảnh sót xa lạ đời

Vua quan quyền tước vẽ vờ

Công danh sự nghiệp khéo chơi buộc vòng

Trích “Chuyện Tình Phạm Lãi Tây Thi” của Dương thanh Phong

Vì vậy ngày xưa ông cha ta cũng có câu khuyên con cái:

“Linh tại ngã bất linh tại ngã”

Quý tiện cũng do mình, khinh trọng cũng do mình.

Đạo Phật không phải là một tôn giáo thuần túy, lấy lời mà giải, lấy ý mà suy, nó cũng không dùng **thân quyền mà không chế nhân loại**: mê tín dị đoan, bả mìn giờ bói quẻ, cầu an cầu siêu, vớt linh vớt vong v.v:

Cuộc đời biến dịch thế đâu

Tình tâm là trọng, phép màu thiên cơ

Có đâu thiên vị, lơ mơ

Xôi nhiều thịt lấm, cúng thờ mà linh

Nếu còn, ám ở thế tình

Thân mình nào phải, của mình nữa a?

Cưới xin, bệnh tật tang ma

Linh thần điều khiển, cái ta có gì?

Hành không, không động vô vi

Hư không, không tưởng ích gì thế nhân

Làm cho mê muội lương dân

Cho người buôn thánh, bán thần nặng tay

Trích “Chuyện Tình Phạm Lãi Tây Thi” trang 145 của Dương thanh Phong

Đạo Phật:

Đạo Phật rất khoa học, rất vi tế, rất thực tế, hiểu quá khứ biết vị lai, dùng linh cảm mà hiểu người, dùng phát quang mà quán triệt được nhân sinh, dùng tuệ giác (tia chớp loà =flash of lightning) mà không chế được vũ trụ, nó vô bờ vô bến, vô cùng vô tận, cao thâm khôn lường, không cầu không cưỡng, tự nhiên như nhiên, vào ra vô ngại, cho nên:

-Phật Thích Ca thuyết pháp 49 năm trời nhưng ngài nói: “**ta chưa hề nói một lời**”.

Trong một buổi thuyết pháp có hàng ngàn tỷ kheo tham dự. Ngài cảm cảnh dương liễu đơ lên, ngài Ca Diếp nhìn ngài, **bốn mắt nhìn nhau, miệng mỉm cười, thế là thầy trò khế ngộ**. Nếu không có ngài A Nan, một trong thập đại đệ tử của Phật, thông minh bậc nhất, người hỏi Phật trả lời, ngài A Nan ghi vào óc và nói lại không sai mảy may cho nên ngày nay ta mới có kinh mà tu học. nhưng vì bận nhớ văn tự (phần học giả) nên thiếu phần hành giả cho nên khi Phật nhập niết bàn, ngài A Nan chưa chứng ngộ được La Hán, không được dự hội nghị của các vị La Hán.

-Đời Ngụy Vũ Đế, sơ tổ Đạt Ma từ Ấn Độ sang Trung Hoa truyền đạo, ngài ở trong hang núi Thiếu Thất chín năm trời diện bích tu thân, không hề nói năng, nhưng vẫn hồng pháp. Ngài chủ trương: “**Bất lập văn tự, giáo ngoại biệt truyền, trực chỉ nhân tâm, kiến tính thành Phật**”

-Khi nghe được tin ngài Đạt Ma từ Ấn Độ sang trung thổ ở núi Thiếu Thất truyền đạo, Ngài Thần Quang đến cầu học Đạo, với quyết tâm cao, không ngại mưa bão tuyết suốt bảy ngày đêm đứng ngoài trời và sau cùng chặt cánh tay mình dâng lên sư phụ với câu nghi vấn: “**làm sao an được tâm?**” Đạt Ma tổ sư trả lời: “**Ta đã an tâm cho con rồi đấy**” Nghe xong câu đáp **ngài Thần Quang đại ngộ**. Và sau tổ Đạt Ma truyền y bát cho làm tổ thứ hai pháp danh Huệ Khả.

Xem như thế, ngộ đạo không có gì khó, **chỉ trong vòng một sát na!** nhưng thực ra rất khó khó vô cùng, nó phải mài dũa trong “bách triết thiên ma”, “chết đi sống lại”, mà Đức Phật và những Đệ tử của ngài đã phải trải qua. Cho nên, đối với người sơ cơ, Phật đã dùng phương tiện để chỉ đường, ngài là thầy thuốc, bệnh đâu chữa đó. Nhưng nó quyết không phải là:

1-Tung kinh thì tâm hiệu ý vượn, tai nghe nhạc kích dâm, mắt nhìn những đường cong tuyệt mỹ của đàn bà con gái say xura đắm đuối, giọng sao trầm bổng, quyến rũ, tà dâm. Lời nói thì kiêu ngạo, trịch thượng, làm như mình đã **chứng ngộ ngộ kia**, tâm loạn ý tà, mà thần nhiên xa lánh, bỏ cả “nhất tâm bất động” khiến Phật tử phải coi thường khinh bỉ, xa lánh. Đây là kinh chuyển chú không phải là đã chuyển được kinh.

Ngay ở những chùa, như chùa Huệ Quang chẳng hạn, thường lợi dụng những ngày Phật Đản hay Vu Lan, tổ chức Đại Nhạc Hội, ôn ào nhộn nhịp, áo xanh áo đỏ, ăn ăn uống uống, tiền vàng đầy cửa KHÔNG, tham, sân, si, ngã, mạn chứa tràn đầy trong đầu óc “thanh tu, giới luật” khiến tượng Phật cũng phải chau mày nhỏ lệ, *ngay ông Phật của chính các vị tu sĩ đó càng ngụp lặn sâu trong u minh trần tục muôn kiếp không lối đầu ra được.*

Tuy nhiên Đạo Phật vốn Đạo **tự tu tự diệt lỗi vào tử sinh**, nên không ai đưa lời nặng nề gì, khiến họ càng đắm chìm trong u minh tội lỗi, mà tưởng mình có đỉnh cao trí tuệ đã phát huy đến tột cùng, nên năm nay, đầu tháng 6 này, trống rung cờ mở cho một **Đại Nhạc Hội Ánh Đạo Vàng** ở một hý viện thật lớn, ngang nhiên quảng cáo rùm beng trên khắp tiểu bang Ca li, cho các ni cô còn trẻ măng đi bán vé đầy đường, đầy xá, chợ búa, trường học, vì phạm trắng trợn ngũ giới, xa rời Phật Đạo mà đang tiến bước trên con đường **tà đạo hữu thường đầy trần tục**, bản thủ, nhơ nhớp, nhưng vẫn nhờn nhờn coi như là mình đã và đang làm những việc của kẻ tu hành, đang hành Bồ Tát đạo, cứu rỗi chúng sinh, công đức vô lượng. Có biết đâu rằng *những áo cà sa mà các vị ấy khoác, trước kia nó thanh tịnh, nhẹ nhàng, cao cả, đáng mến và đáng trọng biết bao, thì nay nó vẫn còn là miếng vải vàng đó nhưng nó đã thấm đầy mùi tục lụy, tiền tài, danh vọng, dâm dật, xa hoa, cho nên dù quý vị ấy còn cố khoác nó nhưng nó đã mất hết hương vị thiên môn, vì nó đã hiện nguyên hình là **mảnh vải phạm phu tục tử, tội lỗi.... dưới con mắt của kẻ tu hành, mộ đạo..thực sự thì:***

Qui Vương mặc áo cà sa lộng hành

Cũng đâu trợ cũng giảng kinh

Cũng chùa niệm Phật, xưng mình thiên sư

Trích “Hồ Ly Đồn Ấp Dân Oan cùng Đường” của Dương thanh Phong

Tuy nhiên, những Phật tử và những người mộ đạo thiết tha kêu gọi vị trụ trì cùng các vị tu sĩ nam nữ hãy mau Sám Hối và biết rằng: “Hồi đầu thị nạn” và “Đồ tể bỏ giao thành Phật”:

Hãy mau tỉnh thức tức thì

Mà đem trần cấu, chuyển về vô dư

Tánh không, tự giác, tự tu

Sát na vô niệm, như như hiện tiền

Trích bài “Hư Không” của Dương thanh Phong

2- Vái lạy xin số, Phật đã nói ngài không có quyền “*Ban phước hay giáng họa cho ai cả!*” *Ai tu thì người ấy chứng, ai làm thì người ấy hưởng, chứ không ai tu cho mình ngộ. làm cho mình hưởng, dù là cha con vợ chồng cũng vô phương....*

Vớt vong vớt linh, câu siêu cầu an chỉ là trò bịp bợm rẻ tiền của Lão giáo(đạo tu tiên) mà biến thể thành phù thủy, pháp sư, bắt ma bắt quỷ, uống tàn nhang nước lã.

3-Thiền môn: Thiền là một công phu tối thượng của Phật Đạo, Phật Thích Ca hành thiền trong 49 ngày, mà quán triệt được hết nhân sinh và vũ trụ, thông được cả những kiếp của quá khứ và những kiếp vị lai, mục đích là ngồi thể nào thấy được Phật tánh của chính mình, *trực chỉ chân tâm, kiến tánh thành Phật*, nó đòi hỏi một quyết tâm học đạo thật cao quên thân mình, một ý chí sắt đá của hành giả, một trí tuệ thanh tịnh tuyệt vời. Nhưng bây giờ thời mạt Pháp có khác, nên nhiều nơi mở trường dạy thiền tùy tiện ngồi thể nào cũng được, thờ thể nào cũng xong, đầu đầu niệm đó cũng được coi là linh được. lợi dụng câu nói của tổ Lục Tổ Huệ Năng: “*đi đứng nằm ngồi đều là thiền cả*” nên tùy tiện theo ý lười biếng của con người. Nhưng có biết đâu ngài trải qua bao nhiêu bách triết thiên ma mới thành Tổ Thứ Sáu, đạt đến mức độ “*đi đứng nằm ngồi đều là thiền được cả*”, chứ không phải kẻ tầm thường, phàm phu như chúng ta làm được!

Đạo Tràn, Giáo Hội Phật Giáo hay là Tập Thể Phật Giáo.. là gì?

Tất cả chỉ là ngôn từ, nếu ta phân tách, mổ xẻ, định nghĩa thì nó càng đi xa hẳn tính chất chân thật của Giáo Hội. “**Giáo Hội tức phi Giáo Hội**”.

*Như đã nói ở trên, Đạo Phật là đạo xuất thế, không phải là đạo nhập thế, cá nhân tu Đạo là chình yếu, tất cả là tự nguyện tự giác...mà giáo hội chỉ là trợ duyên cho nên, thực tế mà bàn thì Giáo Hội Phật Giáo chỉ là nơi tụ chúng để trao đổi, luận bàn, thực hành kinh sách Phật, thực hiện lòng vị tha hỷ xả, cứu rỗi chúng sinh, tự do tự tại, đến đi tùy ý, không cưỡng không cầu, chúng sinh bình đẳng, không ai bắt được ai phải cúng dường hay không cúng dường, đến chùa hay không đến chùa, hành thiền hay tụng kinh ở chùa hay ở nhà tùy hỷ, nhất là không ai có quyền bắt người khác phải gọi mình bằng thầy và xưng con... .Nếu ta cứ hình tướng mà suy, đem đánh đồng Giáo Hội Phật Giáo với hội đoàn, đoàn thể, đảng phái đầy máu và nước mắt, đầy mưu mô sảo quyệt, lừa đảo, phỉnh phờ, gạt gẫm của thế nhân, đầy trần tục nhập thế mà ông Thích thẳng Hoan đã mất bao nhiêu thời gian nghiên ngẫm, so sánh, trình bày Hiến Chương Giáo Hội Phật Giáo VN TN cả năm nay thì quả thật ta phải xét lại vấn đề “tu đạo” và “hành đạo” của “Đại Lão” HT Thích thẳng Hoan. Những đàn na thí chủ đã hỗ trợ, nuôi dưỡng, cúng dường cho ông ta, có quyền nghi ngờ, đặt vấn đề thẳng với ông ta: “**Ông đang tu đạo gì vậy?!**”*

Và chính cái tư tưởng Hiến Chương Giáo Hội Phật Giáo VNTN là bất biến, là chân thật, chẳng khác gì đảng quy của Đảng Cộng sản Việt Nam là muôn năm trường trị nhất thống sơn hà, đã và đang gây bao nhiêu hệ lụy diệt chủng cho dân tộc Việt Nam nói riêng, tai hại tàn khốc cho loài người nói chung:

A- Đối với dân Việt sống tại Hoa Kỳ

Với tư tưởng này ông Thích thẳng Hoan cùng với 23 đạo hữu của ông ta, những HT và TT mất chức hay mất chỗ đứng trong hội đồng giáo phẩm của GHPGVNTN tại Hải Ngoại (Viện Hoá Đạo 2) đã triệu tập một cuộc hội thảo bất thường trong hai ngày 11 và 12 tháng 1 năm 2008 tại chùa Phổ Đà và Bảo Quang để thành lập cấp tộc một giáo hội có tên gọi là: “**Cộng Đồng Phật Giáo Việt Nam Tại Hoa Kỳ**”. Và trước khi bàn đến “**Cộng**

Đông Phật Giáo” này, chúng tôi mời quý vị độc giả hãy đọc kỹ những đoạn trích trong những bài tường trình tại chỗ của ba tờ nhật báo lớn tại Thủ Đô Tị Nạn, Tiểu Saigon:

1-Trích Nhật Báo Người Việt:

“Little Saigon (NV) Liên tiếp hai ngày 11 và 12 tháng 01 năm 2008 tại chùa Phổ Đà và chùa Bảo Quang một số quá bán thành viên các Hội Đồng Giáo Phẩm và Điều Hành các nhiệm kỳ 1996-2000, 2000-2004, 2004-2008 của Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất tại Hoa Kỳ gồm 13 vị hòa thượng, 5 vị thượng tọa, 1 sư bà và 6 vị cư sĩ cùng một số các đại biểu đã ra một quyết nghị thành lập một tổ chức Phật Giáo tạm thời lấy tên là **Cộng Đồng Phật Giáo Việt Nam tại Hoa Kỳ.**”

“Chúng tôi nhận thấy có các vị trong hội đồng chứng minh: HT Thích Thuyên Ấn, HT Thích Thắng Hoan, Thích Trí Nhơn, Thích Nguyên Lai, Thích chân Thành, Thích phước Thuận và Thích pháp Tánh. Về ban thường vụ chúng tôi thấy có : HT Thích Tín Nghĩa, Thích nguyên Trí, Thích minh Tuyên, Thượng tọa Thích nguyên Siêu, thượng tọa Thích vân Đàm, sư bà Thích Nữ Như Nguyệt và các cư sĩ giáo sư như Bùi ngọc Đường, Trần quang Thuận, Huỳnh Tấn Lê, Tâm Như, Tâm Quang, Tuệ Tâm”

“Hầu hết các câu hỏi đều xoay quanh các vấn đề như đây có phải là một sự ly khai với Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất ở trong nước hay không? Và nếu có thì tổ chức mới của Phật Giáo Việt Nam sẽ nằm trong giáo hội nào?(Báo Việt Báo, Người Việt, Đài SBTN, đài VOV, Đài Quê Hương California, báo Saigon Post, Đài VNH, Nguyệt San văn Hoá). Trả lời những câu hỏi này các vị trong chủ tọa đoàn như HT Thích Chơn Thành, HT Thích thắng Hoan, TT Thích vân Đàm, giáo sư Trần quang Thuận, giáo sư Bùi Ngọc Đường đều nói rằng: **“Một lòng tôn kính hai vị đại lão hoà thượng Thích Huyền Quang và Thích Quảng Độ không bao giờ quay lưng với GHPGVNTN nhưng không đồng ý về cách làm việc qua Giáo Chỉ số 9 và thông bạch hướng dẫn việc thực hành giáo chỉ.”.**

“Ông Dương, một phật tử tay gơ tập tài liệu **“Đâu là sự thật”** mà một sư cô vừa phân phát đến, nói với chúng tôi: “Đây bản thông bạch hướng dẫn thi hành giáo chỉ có nói nhà cầm quyền CSVN nhằm thanh toán GHPGVNTN nhưng loại bỏ các cá nhân đệ tử tăng thống và Viện Trưởng Viện Hoá Đạo để thành phần mới chịu quy phục thể quyền phục vụ chính trị, hai là GHPGVNTN thay đổi danh xưng khác và ba là sáp nhập thực thể GHPGVNTN vào một hình thái thống nhất Phật Giáo mới do Đảng CS và nhà cầm quyền chủ trương . Nay thấy các thầy lại đang vận động thành lập **“Cộng Đồng Phật Giáo Việt Nam Tại Hoa Kỳ”** sao tôi thấy nó thế nào ấy mà không là nhà báo nên không được hỏi. Ông nhà báo có cách nào giúp chúng tôi được hỏi không? (NH) ngừng trích. (Những đoạn văn trên đều trích trong Nhật Báo Người Việt xuất bản ngày 14 tháng 01 năm 2008- Nguyễn Huy tường thuật.)

2-Trích Nhật Báo Viễn Đông:

“Garden Grove: Bẩy mươi lăm Chư Tôn Đức Tăng Ni Hải Ngoại thuộc Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất (GHPGVNTN) từ nhiều nơi đã tụ tập về chùa Phổ Đà và Bảo Quang trong hai ngày 11 và 12 tháng giêng năm 2008 để tham dự Đại Hội bất thường bàn về GHPGVNTN đang trải qua một cơn biến động mà hậu quả của nó đã và đang gây chao động tâm thức và niềm tin của tăng ni Phật tử trong và ngoài giáo hội. Sau hai ngày hội thảo, Đại Hội Bất thường đã ra một thông cáo báo chí ghi nhận rằng Giáo chỉ số 9 và Thông Bạch Hướng Dẫn Thi Hành với mục đích giải tán GHPGVNTN Hải Ngoại

và Văn Phòng 2 Viện Hoá Đạo cấp tốc để thành lập hội đồng giáo phẩm và hội đồng điều hành mới nhưng hàm ý để dư luận hiểu rằng đây là biện pháp thanh lọc những tăng ni và cư sĩ “biến tướng” “quốc doanh” “tiếp tay với nhà cầm quyền cộng sản” trong khi thực chất của vấn đề là loại trừ đa số chư tôn đức và quý vị cư sĩ cản trở âm mưu thao túng và khuyhn loát Giáo Hội của một thiểu số. Bản thông cáo báo chí còn cho biết chỉ có một thiểu số GHPGVNTN tại Hoa Kỳ tuân hành giáo chỉ và thông bạch, chịu giải tán. Đây là một việc làm không đúng với luật pháp tiểu bang và liên bang Hoa Kỳ, khi giải tán giáo Hội. Phần còn lại vẫn tiếp tục sinh hoạt bình thường.”

“Một Đại Hội Khoáng Đại của Cộng Đồng Phật Giáo Việt nam Tại Hoa Kỳ sẽ tổ chức vào cuối tháng 9 -2008 nhân ngày về nguồn của Tăng Ni Hải Ngoại”

“Hoà Thượng Thích Chơn Thành cho biết lúc nào cũng kính yêu hai Đại Lão Hoà Thượng Thích huyền Quang và Thích quảng Độ nhưng Phật Giáo như một cái cây càng có nhiều nhánh càng tốt. Cũng như ở Nhật Bản có 25 tông phái Phật Giáo mà Phật Giáo vẫn tăng trưởng mạnh.”

Ngừng trích (Trích Nhật Báo Viễn Đông Daily News xuất bản ngày 14-01-2008- Anh Thành tường trình)

3-Trích Nhật Báo Việt Báo:

“Khoảng 80 tăng ni cư sĩ đã họp Đại Hội Đồng Bất thường, tại quận Cam các ngày cuối tuần qua trong đó có 25 vị tôn đức là cựu thành viên cao cấp của Hội Đồng Lương Viện Giáo Hội PGVNTN nguyên bị giải thể theo một giáo chỉ mật tháng trước.”

“Phản đối các hành vi xen vào nội bộ tôn giáo của các thế lực và chính trị, cụ thể :

b-Kêu gọi các cá nhân, nhóm cá nhân, tổ chức, hội đoàn chính trị và xã hội không can thiệp vào nội bộ Phật Giáo, xin ủng hộ đường lối đấu tranh vì đạo pháp và dân tộc của GHPGVNTN, nhưng hãy đứng ngoài việc giải quyết cơn khủng hoảng về giáo chỉ và thông bạch, vốn là việc nội bộ mà nếu không phải là người trong cuộc, khó có thể thông suốt được” ngừng trích (trích Việt Báo Daily News.ra ngày 14-01-2008).

Xem như thế thì ý đồ của họ thật là rõ ràng, nhưng hòa mù bằng những danh từ hoa mỹ “vẫn tuân phục hai vị ĐLHT lãnh đạo tối cao nhưng không tuân phục giáo chỉ số 9 và thông bạch hướng dẫn” có khác gì nói: “Tôi rất phục và kính nể cha tôi nhưng lời ông ấy dạy bảo tôi không nghe? Và tự chúng lại để thành lập một đại gia đình khác để phản đối lời dạy bảo của ông ta”...Hay một thí dụ như tôi đã nêu ra ở trên là “Một sĩ quan cao cấp trong quân đội tuyên bố là luôn luôn kính trọng và nể vì vị Tổng Tư Lệnh tối cao của mình nhưng khi lâm trận thì tự chúng bàn thảo xem lệnh của vị Tư Lệnh đó có vi quân luật không? rồi tuyên bố: “vi quân luật” và tự lập một quân đội khác khoa ngôn là bao trùm cả vị Tổng Tư Lệnh kia, dưới quyền mình, như vậy thì chỉ có kẻ không tương, hay điên mới hành động như vậy! Tội phản quốc ai gánh, tội tru di tam tộc ai chịu?”
Những lý luận quanh co, ngụy biện, miệng lưỡi nói lời không thật, chỉ có quý vị tu sĩ đó nghĩ ra và nói ra để lừa người nhưng sau cùng thì tự lừa mình mà thôi.

Với một số người nhỏ nhoi như vậy- 23 người- dám xưng là **Cộng Đồng Phật Giáo Việt Nam tại Hoa Kỳ**, ngoa ngôn mà không biết ngượng, bốc phét mà không biết giá trị mình, làm tôi nhớ đến lời nói bất hủ của tên lính già Hồ canh gác tù ở trại tù cải tạo Suối Máu, vào năm 1978, tuổi 17, 18, phùng mang trợn mắt nói với chúng tôi những tù binh nguyên

là sĩ quan QLVNCH rằng : **“Tôi đại diện cho 82 triệu đồng bào giáo dục các anh, cũng giống như các anh dạy dỗ con cái, nếu chúng không nghe lời, thì phải đánh đập la rầy”** Các ông chỉ có thể xưng là **“Một nhóm tu sĩ A hay B....”** chứ không thể dùng vài thưa che mắt thánh như vậy được. Các ông thừa biết những người Việt Nam theo đạo Phật, tu sĩ cũng như Phật tử có hàng mấy trăm ngàn người, nếu không nói là hàng triệu người, mà các ông giám có ý tưởng gom về một mối, đoàn ngũ hoá họ, không chế họ như bọn cộng sản việt gian đang làm trong nước, cũng như bọn Độc Tài Quân Phiệt Miến Điện đã và đang làm.

Các ông đã tiếm danh, tiếm xưng với danh từ đao to búa lớn như vậy với ý đồ cướp danh dành lợi, và thế đứng của GHPGVNTN trên chính trường quốc tế để dễ bề khuynh loát Liên Hiệp Quốc và thế giới loài người nhẹ dạ..

B- Đại Hội bất thường này đã chứng tỏ cho chúng ta thấy gì:

a-Coi thường kiến thức, nhân cách, giá trị con người và sự tu đạo của những người con Phật. Trong cuộc họp chỉ thấy ý kiến của tu sĩ nhưng Phật tử không được phép phát biểu như vậy cũng gọi được là Cộng Đồng Phật Giáo sao? vì Phật Giáo được hình thành bằng hai giới khác biệt:

1-Tu sĩ là những người chuyên tu đạo xuất thế của Phật Thích Ca ở trong các chùa hay những tu viện Phật Giáo, đầu cạo trọc và khoác áo cà sa, độc thân, không vợ con Những người này không phải làm gì cả chỉ chuyên tu theo lời Phật dạy, **họ sống bằng sự cúng dường hay của bố thí của đàn na thí chủ tức là Phật tử. Những người con Phật ở hải ngoại không phải là những con bò sữa, ngu si để mặc tình bọn tà đạo muốn cướp cổ, muốn dân giết đi đâu tùy ý**

2-Phật Tử là những người dân bình thường mà tin và cũng tu theo đạo xuất thế của Phật Thích Ca, họ tu tại gia, vẫn có thể đắc đạo, chứng ngộ, họ sống chung với vợ con. Bây giờ người ta có ý muốn chia Phật tử ra làm hai giới: cư sĩ (tỏ ý muốn chuyên tu hơn) và Phật tử nhưng thực ra theo ý tôi thì chẳng có khác gì nhau, ai tu thì người ấy chứng ngộ.

b-Gây hoang mang chia rẽ trầm trọng Phật Giáo hải ngoại, phân hoá triệt để với ý đồ chia để trị của bọn Cộng Sản Việt Gian trong nước, cố gắng biến Phật Giáo thành một giáo hội **nặng hình tướng, hữu vi, hữu ngã, hữu thường, tranh dành sôi thịt, đầy tham sân si ngã mạn tầm thường, bản thủ thế nhân, trong mưu đồ không chế của Đảng cộng Việt gian bất biến**

c-Chúng tôi xin mời quý vị hãy xem lại bản quyết nghị của đại hội BT họp tại chùa Phổ Đà và Bảo Quang một lần nữa:

“ 2. Phản đối hành vi xen vào nội bộ tôn giáo của các thế lực và tổ chức chính trị cụ thể:

b-Kêu gọi các cá nhân , nhóm cá nhân tổ chức, hội đoàn chính trị và xã hội không can thiệp vào nội bộ Phật giáo, xin ủng hộ đường lối đấu tranh vì đạo pháp và dân tộc của GHPGVNTN (để các ông ăn thịt nó và thủ tiêu nó theo hình thức Cộng Đồng Phật Giáo Việt Nam tại Hoa Kỳ phải không?!) nhưng hãy đứng ngoài việc giải quyết cơn khủng hoảng về giáo chỉ và thông bạch vốn là việc nội bộ mà nếu không là người trong cuộc, khó có thể thông suốt” (kê cả những người con Phật không ai được phép xía vô, hãy

dành cho chúng tôi, 23 vị HT, TT, Ni Cô, hay 23 vị Đề Bà Đạt Đa tân thời, hay 23 Tôn Ngô Không giả mạo, hay 23

Quý Vương khoác áo, cà sa lộng hành

Cũng đầu trọc, cũng giảng kinh

Cũng chùa niệm Phật, xưng mình thiền sư

có toàn quyền “chánh pháp” bọn GHPGVNTN này

.(ngừng trích) trích Việt Báo Daily News ngày 14-1-08.

d-Cách dùng ngôn từ này, cách lý luận độc đáo, lừa bịp, phỉnh phờ này, nó xưa như trái đất, nó độc hại như rắn rết, nó phát xuất từ năm 1945 ở Việt Nam, Trung quốc, Bắc Hàn, Cuba và Miến Điện, mà nó còn ra rả kêu cho đến ngày nay, ở những cửa miệng những tên cộng sản gộc như: Nguyễn tấn Dũng, Nguyễn minh Triết, Nông Đức Mạnh, hay Hồ cầm Đào, Kim chánh Nhật, và bọn độc tài quân phiệt Miến Điện: **“Yêu cầu không nên can thiệp vào nội bộ của chúng tôi”**

d-Còn gì trắng trợn hơn khi “Đại hội khoáng đại của Cộng Đồng Phật Giáo Việt Nam tại Hoa Kỳ sẽ tổ chức vào ngày cuối tháng 9 năm 2008 nhân ngày về Nguồn của Tăng Ni Hải Ngoại” Ai cũng biết Tổ Chức Quốc Tế Phật Đản 2008 tại Việt Nam là do cộng sản Việt Gian dọn đường dư luận nhằm **xoá tên Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất** còn như mỗi bằng danh từ hoa mỹ”Ngày về Nguồn của Tăng Ni Hải Ngoại”.

Trong nước thì có Thích Tuệ Sĩ, Lê mạnh Thác, Thích Quảng Liên và Thích thanh Từ, hải ngoại thì có Thích minh Tâm, Thích quảng Ba (Úc châu), Thích nguyên Siêu và Thích bốn Đạt cùng bọn quân sư quạt mo là bọn Trần quang Thuận, Bùi ngọc Đường v.v Trong ngoài kết hợp **thành Giáo Hội Phật Giáo Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam.**

NHỮNG HỆ LUY CỦA TƯ TƯỞNG THÍCH THẮNG HOAN

A-HỆ LUY TRONG NƯỚC VIỆT NAM.

Cộng sản việt gian luôn luôn dùng đòn phép **“Chia để trị” “Thực hư” “gây mâu thuẫn giả tạo”** như đã nói ở trên cho nên các tôn giáo trong nước đều có Giáo hội nhà nước (quốc doanh) và “giáo hội chính thống”. Giáo hội chính thống này đã và đang bị bỏ tù, tru dập và thủ tiêu “Từ Cao Đài, Phật Giáo Hoà Hảo, Cộng Giáo, Tin Lành và GHGVNTN v.v).

Mục đích của chúng là tung hoả mù khiến mọi người không biết đâu là thật, đâu là giả. Chúng quyết tâm tiêu diệt hết giáo phái chính thống như đang tiêu diệt GHPGVNTN, cho công an và cướp chùa, thiền thất để làm nơi tổ chức Đại Hội Phật Đản ở Việt Nam năm 2008 này, còn gọi là Đại lễ VESAK(VỀ NGUỒN} thật quyền rũ, và bắt gian cầm các tu sĩ, thủ tiêu bí mật trong khắp nước, cố gắng mập mờ, che đậy với danh xưng “Tự do tôn giáo” mong được Liên Hiệp Quốc công nhận cuối cùng sẽ tuyên bố “Phật Giáo là quốc giáo ở Việt Nam”.

Phật Giáo quốc doanh tại Việt Nam là đoàn ngũ hoá mọi Phật tử, tu sĩ thành một khối để dễ bề thao túng, độc tài đảng trị. Thực ra cái mà chúng mệnh danh là “Phật Giáo Quốc Giáo Việt Nam” chỉ là cái vỏ bề ngoài của cái nhân “Hồ Chí Minh Giáo Hội” mà bọn Thích nhất Hạnh và Cao ngọc Phụng đã ra sức khuyến mã xây dựng từ mấy năm nay, đến bây giờ bọn Lê mạnh Thát và Thích Tuệ sĩ hà hơi thành “Về Nguồn”

tháng 9-08-2008 này Thêm vào đó bọn Thích thắng Hoan và đồng bọn tiếp sức ở hải ngoại.

Đề rộng đường dư luận, sau đây chúng tôi xin trích thư của Dân biểu Frank R. Wolf gửi nhà cầm quyền Hà Nội:

“PARIS, ngày 1-6-2008 (PTTPGQT)-Hôm qua 30-5, từ Paris bà Souhayr Belhassen, chủ tịch Liên Đoàn Quốc Tế Nhân Quyền (FIDH) và ông Võ Văn Ái, chủ tịch Ủy ban Bảo vệ Quyền làm Người Việt Nam, cùng ký chung bức thư ngỏ, gửi Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng, nói lên trường hợp của đức tăng thống Thích huyền Quang, Đại Lão Hòa thượng Thích Quảng Độ bị tù đầy và quản chế trong 26 năm ròng vì biểu tó ôn hoà cho tự do tôn giáo, nhân quyền và dân chủ. Thư còn đề cập đến sự kiện mới đây Thượng tọa Thích Trí Khải mất tích từ hôm 7-6 sau khi “Làm việc” với công an huyện Đơn Dương tỉnh Lâm đồng. Thư ngỏ đề cập đến việc nhà cầm quyền Hà nội tổ chức đại lễ Phật Đản LHQ từ 13 đến 17-5 đồng thời với việc sách nhiễu các ngôi chùa thuộc Giáo Hội Phật giáo Việt nam Thống Nhất, đàn áp chư Tăng Ni tỉnh Lâm đồng, Huế và Quảng Trị, đặc biệt là hôm 29-4 công an bẻ khoá cưỡng chiếm chùa Giác Hải, tỉnh Lâm đồng, giao cho Giáo hội nhà nước làm lễ đài Phật đản. Ngày 27-5 xông vào chiếm điện chùa Sư Hống ở huyện Đức trọng, Lâm đồng, cưỡng bắt Hòa thượng Thích tâm Mẫn đi làm việc trong không khí khủng bố.”

“Nhân dịp Đại lễ Phật Đản LHQ, tôi kêu gọi quý ông trả tự do cho đức tăng thống Thích huyền Quang, Đại lão Hoà thượng Thích Quảng Độ và phục hồi quyền sinh hoạt cho GHPGVNTN. Bằng động thái đó quý ông sẽ tái lập được đích thực cho Ngày Đại lễ Phật Đản LHQ và tôn vinh 2000 năm truyền đăng nền Phật Giáo Việt nam”

*“Tám vị hòa thượng nói trên triệu tập Đại hội bất thường ngày 12-1-08 tại chùa Phổ Đà và chùa Bảo Quang của hai sư Hạnh Đạo và Quảng Thanh ở Nam California, nhằm ly khai GHPGVNTN để cho ra đời tổ chức mới có tên là “**Cộng Đồng Phật Giáo Việt nam tại Hoa Kỳ**” cộng đồng này dự tính phô trương vào ngày 21-9 năm nay tại chùa Bát Nhã của sư Nguyên Trí ở Santa Ana, được Hoà thượng Thích Minh Tâm, trưởng nhóm ở Pháp vừa ra thông bạch hôm 13-3 đề cao và kêu gọi hậu thuẫn Ngày Về Nguồn này.”*

“Đầu đàn là “Đại lão hoà thượng Thích giác Nhiên” được công cử thay mặt “Cộng đồng Phật Giáo Việt nam tại Hoa Kỳ” về Hà Nội dự Đại lễ Phật đản LHQ từ 13 đến 17-5 vừa qua. Khi đọc diễn văn ở Hà Nội, Hoà thượng tự nhận là Đại Diện cho “Cộng đồng Phật Giáo hải ngoại” Ngừng trích. Trích Thông cáo báo chí Paris ngày 1-6-2008, vietnamexodus.org và Thích giác Nhiên còn đứng chực cửa lăng già Hồ chờ đến lượt vào viếng Hào Vương tổ sư Việt gian,(Hồ chí Minh)

Xin click vào đây để xem hình ảnh sư TGN

hoặc click vào đây để đọc related topic:

<http://www.thegioinguoiviet.net/showthread.php?p=331#post3317>

B-HỆ LUY TÁC ĐỘNG MẠNH Ở HẢI NGOẠI

1-Gây hoang mang cùng cực ở những Phật tử sơ cơ, đến chùa để cúng vái xin số Phật, tin tưởng các ông thầy như các vị Phật sống ở Hải ngoại nói chung và ở Hoa Kỳ nói riêng, có ngờ đâu bọn giả tu đó đang bán đứng mình cho quỷ dữ, hồ Ly mở đồ v.v. đến khi biết được đâu là giả đâu là chân, thì than ôi, hồn đã lià khỏi xác rồi!

Bây giờ bọn Việt Gian cộng sản nằm vùng ở Hải ngoại, cụ thể ở Nam California, đang nổi dậy một vài nơi như Việt Weekly, Báo người Việt, treo cờ ở một vài Đại học ở Los-

Angeles, để khiêu khích và thử sức lẻ tẻ với đồng bào tỵ nạn?. Nhất là bọn tôn giáo vận Về Nguồn và Cộng Đồng Phật Giáo Việt Nam ở Hoa Kỳ mới là điểm chính của vấn đề đáng nói ngày hôm nay!?

2-Những nước dùng Phật Giáo làm quốc giáo là những nước không tôn trọng nhân quyền như Cambodge, Thái Lan, Miến Điện.

Đạo Phật là “đạo tự nguyện tự tu” “chúng sinh bình đẳng”, mà mô hình quốc giáo là một hình thức cưỡng ép, bắt dân chúng phải đi tu trong chùa ba năm sau mới làm được dân, bề ngoài nhìn vào rất tự do tôn giáo nhưng thực ra nó chỉ là hình thức đoàn ngũ hóa mọi người dân dưới chiêu bài tu tập cưỡng chế, đầy hình tướng thế nhân, hữu vi, hữu thường, nó chỉ là biện pháp trị dân của bọn độc tài đảng trị hay quân phiệt, nó nghịch hẳn với tôn chỉ của Phật Đạo.

Bọn quân Phiệt Miến Điện đang lợi dụng triệt để Phật giáo để tiêu diệt những người con Phật ngay trên đất Miến Điện, được mệnh danh là “đất Phật”, khiến thế giới loài người kinh hoàng và căm phẫn đến tột cùng, chẳng nhẽ cả loài người với cơ quan đại diện đầy quyền lực Liên Hiệp Quốc lại chịu khoanh tay đứng nhìn bọn chúng giết người, hồi năm 2007 giam cầm và giết mấy ngàn nhà sư, ngày nay, tháng 5-2008 này, lại không cho thế giới cứu giúp thiên tai bão lụt Nargis vùng Irrawaddy ở Miến Điện khiến hơn 130. 000 người chết và hàng triệu người không nơi trú ngụ?!

Khi Phật còn hiện tiền, mỗi buổi sáng, ngài cùng với đệ tử (đi khát thực) đi xin ăn, trưa về vườn Lộc Uyển lấy đồ khát thực ra ăn, ăn xong, trải bồ đoàn ngồi thiền. Ngài thừa sức, lập tăng đoàn thành quốc giáo, vì ngài là thái tử, ngài có quyền bắt mọi người phải đi tu theo ngài nhưng ngài không làm. Ngài còn “bình đẳng tôn giáo”, trong kinh kể rằng: “*Một hôm , ngài đi hành khát gặp một người Bà La Môn, cứ theo sau chửi bới hoài, ngài không nói gì, mặc sức người kia chửi bới*”. Có người hỏi ngài tại sao ngài không trả lời. Ngài nói: *‘Nếu có người đem tặng ta một món quà, nếu ta không nhận thì quà kia vẫn trả lại vào tay người đó. Nếu việc xảy ra thời nay ở Miến Điện thì người Bà La Môn kia có mấy cái đầu để rụng? Người Việt Nam ta cũng có mấy mạng để mất!?’*

Cho nên, viết đến đây, chúng tôi cảm thấy rất khâm phục và tự hào về các vua nhà Trần và nhà Lý, không lấy Phật giáo làm quốc giáo, mà chỉ dùng quốc sư để thỉnh ý khi quốc gia hữu sự. Do đó mới đánh thắng được quân Nguyên, thật xứng đáng là những vị chân tu đắc đạo thực sự !.

Thì ra các ngài đã Ngộ được ý chỉ của Đức Thế Tôn, Thích Ca Mâu Ni Phật!..Phật Giáo và Dân tộc tuy hai mà là một, tuy một mà lại là hai, nếu là một thì sẽ bị bọn cầm quyền lợi dụng mà độc tài, đảng trị như Miến Điện, Việt Nam, Thái Lan , Cam Bốt..... Nếu là hai thì ngăn cách, bất biến. Cho nên: Sắc bất thị không, không bất thị sắc, Sắc tức thị không, không tức thị sắc... (trích Bát Nhã Chân Kinh) Nhờ tuệ giác phát ra khi hành thiền mà các ngài đã áp dụng kinh Bát Nhã vào việc điều hành việc nước thật tuyệt vời khiến dân ta tránh được một kiếp nạn đáng sợ và kinh tởm. Hiện nay trung đông đang khói lửa mịt mù vì người ta đang áp dụng đạo và đời là một.

Nhân nói đến Phật Giáo đời Trần, khiến tôi hồi tưởng đến hồi còn nhỏ vào khoảng năm 1943-44, theo mẹ lên chùa thường thấy sư cụ trụ trì chùa làng tôi, khi nói chuyện tự xưng mình là **lão nạp hay bản tăng** (tu sĩ nghèo) và **gọi phật tử là đạo hữu**. Và người ta gọi các tu sĩ tùy theo tuổi tác như sư cụ, sư ông, sư bác, sư chú, sư bà, sư cô v.v **Họ rất khiêm nhường trong ngôn ngữ cũng như cử chỉ đối với dân làng. Họ tự cây cày lấy vãi**

mẫu ruộng của làng cho, làm kế sinh nhai mà tu hành. Ngày nay, ở nước văn minh Mỹ quốc này, **quý vị tu sĩ, không phải chân lấm tay bùn cũng không phải đi cày hai ba job,** như những người dân bình thường như chúng tôi, **nhưng vẫn có chùa to ở, xe đẹp đi** (dĩ nhiên không kể đến các vị tu sĩ thực tâm tu hành, không có chùa cũng được, chùa nhỏ cũng xong) **là nhờ những Phật tử quá nhẹ dạ, đợc, tụng kinh theo thầy đợc trước đợc từ đợc sau, nào có kể gì đến trì kinh,** căn bản thực hành là ở đó, căn bản tu đạo là ở đó, có nhiều người nhờ thầy cầu an cầu siêu, bùa chú đám ma đám chay, vớt vong vớt linh dĩ chí có người đem những pho tượng Phật bằng gỗ, thạch cao hay đá quý nhờ thầy **bùa chú điểm nhãn** cho tượng Phật đợc linh thiêng để mang về nhà thờ cúng van vái xin số. Họ tin rằng mấy ông thầy này có phép làm cho người sống đợc an bình, người chết đợc siêu sinh về đất Phật thật sự, **dĩ chí còn có phép bùa chú pho tượng gỗ thành linh thiêng xin gì đợc đó. Xem thế thì ra, các vị Phật cũng đang bị bọn giả tu này không ché, điều khiển và sai pháí!?** Than ôi.! Thời mạt Pháp đến thế là cùng ! nếu chỉ có thế thì đạo Phật làm gì còn tồn tại đến ngày nay đợc sao?! Chính Đức Phật Thích Ca đã nói rằng: “Ngài chỉ là đạo sư chỉ đường cứ theo ngài chỉ mà đi thì sẽ đến bến bờ, chứ ngài không có quyền phép gì mà ban ơn hay giáng hoạ cho ai cả” Cái tập tục kính tăng quá đáng khiến bị lợi dụng mà không hay:

Thầy người nào đầu trọc, khoác áo cá sa là kêu là thầy vái lạy cung kính có lẽ còn hơn Đức Phật, không cần biết người đó tu pháp môn gì? tuổi tác, pháp danh, đạo hạnh? đạo đức, chùa nào, đã làm đợc công đức gì cho việc hoằng Pháp ?

Khiến họ tưởng mình đã chứng này ngộ nọ, muốn giết con bò sữa đi đâu mặc tình, nếu gặp người không gọi họ là thầy, thì giận dữ tưởng như là người này đã bắt kính với chính Đức thế Tôn như trường hợp sư Thích Nguyên Trí. Thích chân Thành, Thích Hành Đạo đã kể đoạn trên.

Vậy để tránh việc khó xử, ngõ ngang cho cả hai bên, chúng tôi mạo muội đề nghị quý vị hãy thận trọng khi tiếp xúc với tu sĩ:

-**Không nên** vội vã gọi họ **là thầy** và xưng mình **là con** một cách khinh xuất, bừa bãi khiến những danh xưng đó mất hết vẻ trang nghiêm, tôn kính vốn nó đã có từ ngàn xưa.

-**Chỉ nên xưng** hô với họ tùy tuổi tác như ông cha mình đã làm; cụ (già) ông (trung niên)...việc này chính là giúp cho các tu sĩ giảm bớt ngã mạn (nếu có) và cũng giữ đợc phẩm cách của riêng mình.

-**Thận trọng** trong việc tiếp xúc nam nữ, những gương “lạm dụng tình dục trong Ki tô giáo đã đưa nhau đến tụng đỉnh ở San Diego, ở Los Angeles, khiến nhà chung phải bồi thường đến mấy tỉ \$US” làm chấn động lòng người. Quý vị mới chính là con mắt Phật bà: thiên lý nhãn, thiên lý nhĩ nhìn thấy **những con người bại hoại đó** mà mang ra ánh sáng mặt trời.

-**Còn câu chuyện lừa thầy phản bạn, đâm sau lưng đạo hữu, “Tâm phục Hai vị hoà thượng tối cao GHPGVNTN, nhưng không công nhận giáo chỉ số 9”.** mà Sư Thích giác Nhiên về Việt nam, vào thăm lãng già Hồ và đồng thời tuyên bố đại diện cho Cộng Đồng Phật Giáo Việt Nam tại Hoa Kỳ (lừa bịp dư luận, hỗ trợ trắng trợn cho bọn cộng sản việt gian vì CDPGVN tại HK chưa thành hình) có xứng đáng là những tu sĩ có nhiều tuổi hạ vì đã phạm trọng tội “ **nói lời dối trá, nói lời hươu lợ, kết quả gây thêm sinh linh đồ thán, tàn sát chúng sinh, tổn hại đến danh Phật Giáo nói chung, cùng với nhóm Thích Nguyên Trí, hoành hành bá đạo, phá hại Phật Pháp, có phải là Bà Đê Đạt Đa thời nay không! ?”**

*Nói tóm lại, Phật Giáo là một đạo giáo không hình không tướng, tự tánh **Không** tùy duyên mà **thành Có, tạm Có, duyên tan lại trở về Không**, cho nên không một thể lực thể nhân nào tiêu diệt được nó, dù kẻ đó là Cộng sản Trung Hoa, Cộng sản Việt Nam hay Quân Phiệt Miền Điện:*

*Cỏ cây rợp trước phong ba
Trời quang cỏ lại, thái hoà tốt tươi
Thơ Dương thanh Phong*

*Dương thanh Phong tôi, không ngại mình là kẻ tầm thường, mọt học trong cửa thiền Đạt Ma Tổ Sư, vì chịu ơn dày cứu vớt tái sinh của Phật của Tổ trong chốn tù đầy cùng khổ dưới chế độ Xã Hội Chủ nghĩa Việt Nam vô nhân, đang an nhàn tự tại, **tự tu tự diệt lỗi vào tử sinh**, tuy cũng không phải người trong Giáo Hội PGVNTN, nhưng vì Đạo Pháp vì dân tộc, nên cũng xin góp một vài câu thanh nghị, hộ Pháp khó nghe, nếu có mô phạm xin quý vị thiện trí thức, các bậc trí giả xa gần miễn chấp cho:*

Sau đây, xin gửi đến quý vị độc giả bài thơ mới sáng tác:

Tiếng Chuông Cảnh Tỉnh

*Vậy nên vận sức hơi tàn
Tiếng chuông cảnh tỉnh, nguy nan đến rồi
Hãy mau “tỉnh thức” tức thời
Mà đem ‘yêu kính”, xét người giả, chân
Ấy là phát tự chân tâm
Ấy là con Phật, mắt thần đâu xa
Ấy là quỷ dữ, ác ma
Ấy là “tu giả”, hay là ác nhân
Ấy là một phút sa chân
Mà không sám hối, thành tâm cũng là
Ác nhân, ác bá, ác ma
Mạn tăng biển lửa, ta bà trầm luân
Hãy ngồi, soi lại chân tâm
Mà cho tuệ giác, sáng dần mù khơi
Nếu còn, chưa thấu luân hồi
Cũng đành mặc để, nghiệp đời nổi trôi*

*Viết tại little Saigon
Đầu hạ, Mậu Tý. 12-6-2008
Dương thanh Phong
Website: www.phamlaitaythi.com*